

ಒಡನೂದಿ ಬೀಕೊಡು

ಈರಪ್ಪ ಎಂ. ಕಂಬಳಿ

ಕಲೆ: ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಎ.ಎಸ್.

ಇರುವುದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ಇರದುದರೆಡೆಗೆ
ತುಡುವುದೇ ಜೀವನ

-ಎಂ.ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ವಿಪರೀತ ವೇಗ ಒದಗಿದ ಇವತ್ತಿನ ಈ ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳಬಾರದೆಂದುಕೊಂಡು ಅಪ್ಪಡೇಟ್ ಆಗಲು ತುಸು ದುಬಾರಿಯ ಮೊಬೈಲು ಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೇ ಬಂತು ನೋಡಿರಿ. ಕುರಿ ಕೇಳಿ ಮಸಾಲೆ ಅರೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಾರು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ನಟ್ಟಿಗರು. ನನ್ನ ಈ ಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಫೋನಿಗೆ ರಸಕ್ಕಿಂತ ಕಸವೇ ಬಾಸ್ತಿ ಬಂದು ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕೂಡಿದ್ದೇನೆ, ದಾರಿಗಾಣದೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಮಾರಿಯನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೇ ಥೇಟು! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪೀಠಿಕೆ ಯಾಕೆ ಹಾಕಿದೆನೆಂದರೆ, ಮೊನ್ನೆ ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ವೈರಲ್ ಆದ ವೀಡಿಯೋ ಒಂದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಕಾವಿ ತೊಟ್ಟ ಕಿರಿ ಮಠಾದೀಶ ಒಂದು

ಮಾತನಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಮು (ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ) ಒಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸೈಯನ್ನುವಂತೆ ತಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ತಮಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. "ನಮ್ಮೋರು, ಅವರು ಯಾವ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರು ಸರಿ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಪೆನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರ ಗದ್ದುಗೆಯೇರಬೇಕು" ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು ಆ ಕಾವಿಮರಿಯ ವಾಗ್ವರಿ. ಸುಳ್ಳು ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಆಯೋಮಯ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೆನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೇನೂ ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲ ನಾನು. ಅವೇ ಸಕಲ ಸುಖ-ಸವಲತ್ತು, ಸ್ಥಾನ-ಮಾನ ನೀಡಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು ನನಗೆ. ಸ್ವಯಂರೂಪಿ ಸರಸ್ವತೀ ಪುತ್ರ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಓದುವ ಹಸಿವಿತ್ತು; ಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ; ಏಷೋಕ ಬಾರಿ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ-ಓದುವ ಕಸುವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳ